

“CONLLEVANCIA” MUNICIPAL

El gasòmetre municipal ha retornat al nivell que normalment li correspon.

El que fa una temporada havia fet témer una imminent explosió de les diferents classes de vapor que constitueixen la força motriu del Consistori, va esfumant-se a mida que el bon sentit va estenent-se en el cercle acomodatiu de la «conllevancia».

Ja no cal esperar moments de revolta, ni apassionaments, ni aquell descontent que, en forma de lleixiu, va tan bé per a passar bugada.

El safareig municipal és el que hom en diu una bassa d'oli.

La divertida comèdia dels autobusos, que ha donat lloc a dissidències i a que es facin revelacions i acusacions de tota mena, s'ha acabat. Ja no sortiran més fulles parlant del Secretari, ni del pont, ni de la carretera, com en els temps feliços d'eleccions.

En Valls i demés empresaris per la defensa de l'autobús vermell, han decidit esmerçar les seves aficions literàries en els dictàmens municipals, ja que En Pacu de la Fonda per part de l'autobús groc, s'ha compromès reservadament a traspasar els seus xòfers a En Prat, sempre que a aquest n'hi facin falta.

I en aquest cas hem de fer honor al desinterès d'En Prat, qui ha renunciat a altre oferiment que li féu En Pacu, de cedir-li generosament la concessió de Correus.

Naturalment, que apart de l'autobús hi havia altres coses que, barrejades amb els consellers, no cabien a la Casa Gran. Però, s'hi ha tirat un vel.

Tot ho ha resolt la «conllevancia». Però, com que calia, de una manera o altra, fer honor a la parauleta, tot s'ha fet de manera que la satisfacció fos general i extensiva als empleats. Fins En Manolu Bigas, que per Nadal es va quedar sense «propina», resta content, puix ja sap que enguany l'Ajuntament li reserva una sorpresa.

I, quines són les concessions? Quins són els compromisos, els sacrificis, les dificultats que ha estat precis vèncer perquè sigui possible que aquesta «conllevancia», en forma de vareta màgica, harmonitzés els desacords del nostre Consell ciutadà?

Vegi el llegidor que no són poques. I, encara que només sigui per una vegada, permeteu que nosaltres senyalem l'èxit periodístic que representa per L'ESPINGUET poder-ne donar publicitat en forma que ben poc discreparà de l'original del contracte.

Diu aquest:

L'Esteve Camillo dona per oblidades totes les molèsties que hagi pogut sofrir, i, sacrificant-se una vegada més, serà batlle aquesta vegada amb l'aquiescència dels «manolus», la compensació als quals ja es trobarà

En Busquets, s'ha compromès a no enraonar tant; i, a canvi d'això i d'altres mèrits contrets, s'instalarà un seu retrat al saló gran de la Casa Bressol, de la qual ell n'és ponent.

En Valls fumarà caliquenyos durant les sessions, per tal de caldejar el saló, amb la qual cosa evitarà haver de posar la calefacció central amb masses presses i així la inauguració d'aquesta formarà part del programa de la Festa Major, atenent una raonada i respectuosa instància d'En Mendo.

Aquesta feina d'escalfar el saló, En Valls l'accepta voluntàriament; però nosaltres ens creiem que és una mena de sanció per haver firmat aquella fulla que va moure tant d'enrenou.

En Gual, que no s'ha significat gaire en les discòrdies passades, queda encarregat de dictar els «laudos» pertinents, degudament assessorat per l'Oli, sempre, natural-

ment, en el cas de que es produís alguna discrepància que fés necessària la seva intervenció.

En Tió, conservarà la seva autoritat al Cementiri; però renuncia amb caràcter irrevocable al monument que els seus enemics d'abans tenien projectat aixecar-li en el lloc de la seva jurisdicció.

En Ramon Montañà ha fet promesa formal de no tirar més capellans i d'ara endavant pendrà cafè a Can Manel, ja que si seguia anant a l'Europa podria despertar algun recel en la qüestió de l'autobús.

Aquests petits sacrificis En Montañà els ha cotitzat, puix que se li ha fet promesa de que la Plaça Gran serà enrajolada d'acord amb els seus desitjos i que En Castellet tornarà a posar davant de casa seva aquelles pedres que fan de passera quan plou.

En Manolu Pagès s'abstindrà de fer unes declaracions polítiques que tenia en projecte demanant la dimissió de tots els que manen més que ell, i com que En Busquets ja no li farà la guitza, queda establert que a dalt aniran d'acord però a baix, al saló de sessions, En Manolu es reserva el dret d'enraonar tres vegades. Demés, el Consistori acordarà adokinar-li el carrer.

L'Estrada, amb poca cosa està content. Ha quedat encarregat de tramitar el traspàs d'unes cases que el notari Font cedeix a l'Hospital, guiat, — com no? — per la seva provada generositat.

En Peret Pineda tornarà a escoltar, tal com ho feia quan no enraonava, i l'Ajuntament li regalarà un be, que si bé va destinat a la secció de be-ne-fi-cèn-cia que En Pineda té al seu compte, li cap el dret de lluir-lo el dia de Carnestoltes, si es decideix a disfressar-se de Sant Joan per a anar a la Rua.

En Cladellas i En Ribas, obligats a vetllar perquè no es trenqui cap més urna al seu districte, pagaran un dinar de germanor als veïns de Palou, acte en el qual En Mayol pronunciarà el seu primer discurs i En Julià, recordant els seus bons temps, es posarà el ruquet i passarà la safata.

En Bofill, tindrà categoria d'oficial dels bombers, amb dret a sabre i a lluir el trajo d'uniforme; demés, tindrà «pase» per viatjar gratuïtament en l'autobomba.

En Tardà, actuarà de diplomàtic parcial en favor del Batlle, i a canvi dels seus serveis es procurarà que per sorteig li correspongui quedar-se al Consistori quan vingui l'hora de la seva renovació.

En Marian Gibert seguirà essent de la mateixa opinió, ja tantes vegades per ell exposada, puix que res li aconsella un canvi de criteri o de procedir.

En Sadurni Ventura, ocuparà el lloc parlamentari dels «manolus», quan el propi Manolu passi a ésser finent d'alcalde. Aquest nomenament pot coincidir amb la inauguració de la Cooperativa local de fluid elèctric.

En Taberner es disposa a prendre un tònic nerviós que li ha recomanat En Saló perfumista, a canvi de que En Camillo li farà ofrena del «Manual del perfecto consejero municipal», en el qual trobarà paraules més convincents que els cops de puny. Demés, En Taberner conservarà el seu càrrec a la Junta de Reformes Socials, on tants i tan bons i senyalats serveis ve prestant en favor del proletariat.

En Colomer, renunciarà totalment a la part que li correspon de la delegació de mercats, que tanta feina li porta, i es dedicarà de ple a escriure les seves memòries en un volum que pensa publicar-lo pròximament, avalat amb el «visto bueno» d'En Peret Pineda.

En el nombre vinent de L'ESPINGUET exposarem altres coses que avui callem pel respecte que ens mereix el secret que tots devem a les sorpreses que per Carnestoltes es preparen.

LLA-PIS